Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 24 d.*

„Institucinė teisė – Europos piliečių iniciatyva – Tautinių ir kalbinių mažumų apsauga – Kultūrų ir kalbų įvairovės stiprinimas – Dalinis registravimas – Suteikimo principas – Akivaizdaus Komisijos teisėkūros įgaliojimų trūkumo nebuvimas – Pareiga motyvuoti – ESS 5 straipsnio 2 dalis – Reglamento (ES) Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktas – SESV 296 straipsnis“

Byloje T-391/17

Rumunija, iš pradžių atstovaujama R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane ir L. Lițu, vėliau C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu ir C.-R. Canțăr,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą H. Krämer, L. Radu Bouyon ir H. Stancu,

atsakovę,

palaikomą

Vengrijos, atstovaujamos M. Fehér, G. Koós ir G. Tornyai,

įstojusios į bylą šalies,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2017 m. kovo 29 d. Komisijos sprendimą (ES) 2017/652 dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos „*Minority SafePack* – milijonas parašų už įvairovę Europoje“ (OL L 92, 2017, p. 100)

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai E. Buttigieg (pranešėjas) ir M. J. Costeira,

posėdžio sekretorius I. Dragan, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. balandžio 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: rumunų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2013 m. liepos 15 d. *Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe* (piliečių komitetas, atsakingas už piliečių iniciatyvą „*Minority SafePack* – milijonas parašų už įvairovę Europoje“, toliau – komitetas arba organizatoriai) pateikė Europos Komisijai pasiūlymą dėl Europos piliečių iniciatyvos (toliau – EPI) „*Minority SafePack* – milijonas parašų už įvairovę Europoje“ (toliau – pasiūlyta EPI).

2 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimu C (2013) 5969 *final* Komisija atmetė prašymą įregistruoti pasiūlytą EPI, motyvuodama tuo, kad iniciatyva akivaizdžiai viršija Komisijos įgaliojimus, kurių pagrindu ji gali teikti pasiūlymą dėl Europos Sąjungos teisės akto, kuriuo siekiama įgyvendinti Sutartis.

3 Gavęs Komiteto skundą, Bendrasis Teismas 2017 m. vasario 3 d. Sprendimu *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija* (T-646/13, EU:T:2017:59) panaikino Sprendimą C(2013) 5969 *final*, remdamasis tuo, kad Komisija pažeidė jai tenkančią pareigą motyvuoti.

4 2017 m. kovo 29 d. Komisija priėmė sprendimą (ES) 2017/652 dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos „*Minority SafePack* – milijonas parašų už įvairovę Europoje“ (OL L 92, 2017, p. 100; toliau – ginčijamas sprendimas), kurio 1 straipsnyje nurodyta:

„1. Pasiūlyta piliečių iniciatyva „*Minority SafePack* – milijonas parašų už įvairovę Europoje“ užregistruojama.

2. Gali būti renkami pritarimo šiai pasiūlytai piliečių iniciatyvai pareiškimai, remiantis tuo, kad ja Komisija raginama pateikti pasiūlymų dėl:

– Tarybos rekomendacijos „dėl kultūrų ir kalbų įvairovės Sąjungoje apsaugos ir skatinimo“;

– Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo arba reglamento „dėl finansavimo programų pakeitimo, kad jos taptų lengviau prieinamos nedidelių regioninių ir mažumų kalbų bendruomenėms“;

– Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo arba reglamento, kuriuo siekiama sukurti kalbų įvairovės centrą, kuris didintų regioninių ir mažumų kalbų svarbos supratimą ir skatintų visų lygių įvairovę ir būtų finansuojamas daugiausia Europos Sąjungos lėšomis;

– reglamento, kuriuo pritaikomos struktūrinių fondų užduotims, prioritetiniams tikslams ir organizacijai taikomos bendrosios taisyklės, kad būtų atsižvelgiama į mažumų apsaugą ir skatinama kultūrų ir kalbų įvairovė, jei finansuotinais veiksmais stiprinama Sąjungos ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda;

– Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo siekiama iš dalies pakeisti reglamentą dėl programos „Horizontas 2020“, kad būtų pagerinti papildomos naudos, kurią tautinės mažumos ir kultūrų ir kalbų įvairovė galėtų suteikti ES regionų socialinei ir ekonominei plėtrai, tyrimai;

– ES teisės aktų dalinio pakeitimo siekiant užtikrinti beveik vienodą požiūrį į asmenis be pilietybės ir Sąjungos piliečius;

– Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo siekiama įvesti vieningą autorių teisę, kuri leistų visą ES laikyti viena vidaus rinka autorių teisės srityje;

– Direktyvos 2010/13/ES [2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (OL L 95, 2010, p. 1)] dalinio pakeitimo siekiant užtikrinti laisvą paslaugų teikimą ir audiovizualinio turinio priėmimą regionuose, kuriuose gyvena tautinės mažumos;

– Tarybos reglamento arba sprendimo, kuriuo siekiama nustatyti bendrąją išimtį, pagal kurią tautinių mažumų ir jų kultūros rėmimo projektams netaikytina SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra.“

5 Ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamojoje dalyje pasiūlytos EPI dalykas suformuluotas taip: „[Sąjunga] raginama gerinti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsaugą ir stiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje“.

6 Ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyti tokie pasiūlytos EPI tikslai:

„Siekiama paraginti [Sąjungą] priimti kelis teisėkūros aktus, kad būtų pagerinta tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsauga ir sustiprinta kultūrų ir kalbų įvairovė Sąjungoje. Šie aktai turi apimti priemones dėl regioninių ir mažumų kalbų, švietimo ir kultūros, regioninės politikos, dalyvavimo, lygybės, masinės informacijos šaltinių turinio ir regionų valdžios institucijų teikiamos valstybės paramos.“

7 Ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad pasiūlytos EPI priede konkrečiai nurodoma 11 Sąjungos teisės aktų, kurių pasiūlymus Komisija raginama pateikti:

a) Europos Sąjungos Tarybos rekomendacija, remiantis SESV 167 straipsnio 5 dalies antra įtrauka ir SESV 165 straipsnio 4 dalies antra įtrauka, „dėl kultūrų ir kalbų įvairovės Sąjungoje apsaugos ir skatinimo“;

b) Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas arba reglamentas, remiantis SESV 167 straipsnio 5 dalies pirma įtrauka ir SESV 165 straipsnio 4 dalies pirma įtrauka, „dėl finansavimo programų pakeitimo, kad jos taptų lengviau prieinamos nedidelių regioninių ir mažumų kalbų bendruomenėms“;

c) Parlamento ir Tarybos sprendimas arba reglamentas, remiantis SESV 167 straipsnio 5 dalies pirma įtrauka ir SESV 165 straipsnio 4 dalies pirma įtrauka, kuriuo siekiama sukurti kalbų įvairovės centrą, kuris didintų regioninių ir mažumų kalbų svarbos supratimą ir skatintų visų lygių įvairovę ir būtų finansuojamas daugiausia Sąjungos lėšomis;

d) Parlamento ir Tarybos reglamentas, remiantis SESV 177 ir 178 straipsniais, kuriuo siekiama pakeisti bendrąsias su Sąjungos regioniniais fondais susijusias nuostatas, kad į jas būtų įtraukti tokie teminiai tikslai kaip mažumų apsauga ir kultūrų ir kalbų įvairovės skatinimas;

e) Parlamento ir Tarybos reglamentas, remiantis SESV 173 straipsnio 3 dalimi ir 182 straipsnio 1 dalimi, kuriuo siekiama iš dalies pakeisti reglamentą dėl programos „Horizontas 2020“, kad būtų pagerinti papildomos naudos, kurią nacionalinės mažumos ir kultūrų ir kalbų įvairovė galėtų suteikti Sąjungos regionų socialinei ir ekonominei plėtrai, tyrimai;

f) Tarybos direktyva, reglamentas arba sprendimas, remiantis SESV 20 straipsnio 2 dalimi ir 25 straipsniu, kuria arba kuriuo siekiama sustiprinti tautinei mažumai priklausančių piliečių vaidmenį Sąjungoje, kad į jų teisėtus rūpesčius būtų atsižvelgta renkant Parlamento narius;

g) veiksmingos kovos su diskriminacija ir vienodo požiūrio propagavimo priemonės, įskaitant susijusias su tautinėmis mažumomis, visų pirma persvarstant galiojančias Tarybos direktyvas dėl vienodo požiūrio, remiantis SESV 19 straipsnio 1 dalimi;

h) Sąjungos teisės aktų dalinis pakeitimas siekiant užtikrinti beveik vienodą požiūrį į asmenis be pilietybės ir Sąjungos piliečius, remiantis SESV 79 straipsnio 2 dalimi;

i) Parlamento ir Tarybos reglamentas, remiantis SESV 118 straipsniu, kuriuo siekiama įvesti vieningą autorių teisę, kuri leistų visą Sąjungą laikyti viena vidaus rinka autorių teisės srityje;

j) 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (OL L 95, 2010, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 263, 2010 10 6, p. 15) dalinis pakeitimas siekiant užtikrinti laisvą paslaugų teikimą ir audiovizualinių programų priėmimą regionuose, kur gyvena tautinės mažumos, remiantis SESV 53 straipsnio 1 dalimi ir 63 straipsniu;

k) Tarybos reglamentas arba sprendimas, kuriuo siekiama nustatyti bendrąją išimtį tautinių mažumų ir jų kultūros rėmimo projektams, remiantis SESV 109 straipsniu, 108 straipsnio 4 dalimi arba 107 straipsnio 3 dalies e punktu.

8 Ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad gali būti priimami Sutartims įgyvendinti reikalingi šių sričių Sąjungos teisės aktai:

– Europos tautų kultūros ir istorijos geresnio pažinimo ir populiarinimo; europinės reikšmės kultūros paveldo išsaugojimo ir apsaugos, nekomercinių kultūrinių mainų, meninės ir literatūrinės kūrybos, įskaitant audiovizualinę sritį,

– Europos aspekto švietimo srityje plėtojimo, be kita ko, mokant valstybių narių kalbų ir jas populiarinant,

– struktūrinių fondų užduočių, prioritetinių tikslų ir organizacijos nustatymo, jei finansuotinais veiksmais stiprinama Sąjungos ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda,

– konkrečių priemonių, kuriomis remiama valstybių narių veikla, kuria siekiama spartinti pramonės prisitaikymą prie struktūrinių pokyčių, skatinti įmonių, ypač mažų ir vidutinių įmonių, iniciatyvai ir plėtrai visoje Sąjungoje palankios aplinkos kūrimą, skatinti įmonėms bendradarbiauti palankios aplinkos kūrimą, siekti geriau panaudoti inovacijų, mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros politikos sukuriamą pramonės potencialą,

– mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros, patvirtinant daugiametę bendrąją programą, kurioje nustatomi Sąjungos veikla siektini moksliniai ir technologiniai tikslai ir atitinkami prioritetai, nurodomos tokios veiklos bendrosios kryptys ir nustatoma Sąjungos finansinio dalyvavimo vykdant bendrąją programą didžiausia bendroji suma, išsamios taisyklės ir atitinkamos jos dalys kiekvienai nustatytai veiklos sričiai,

– teisėtai valstybėje narėje gyvenančių trečiųjų šalių piliečių teisių, įskaitant sąlygas, reglamentuojančias judėjimo ir apsigyvenimo laisvę kitose ES valstybėse narėse,

– Europos intelektinės nuosavybės teisių, suteikiančių vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą visoje Sąjungoje, kūrimo ir centralizuoto Sąjungos lygmeniu taikomos leidimo suteikimo, koordinavimo ir priežiūros tvarkos nustatymo,

– valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų dėl savarankiškai dirbančių asmenų veiklos pradėjimo ir vertimosi ja koordinavimo,

– valstybių narių teikiamos pagalbos, kuriai netaikoma SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra, kategorijų nustatymo.

9 Ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje Komisija iš to, kas išdėstyta, daro išvadą, kad nėra taip, jog pasiūlyta EPI tiek, kiek ji susijusi su ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies a–e ir h–k punktuose nurodytų Sąjungos teisės aktų pasiūlymų siekiant įgyvendinti Sutartis pateikimu šiai institucijai, akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis, vadovaujantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 211/2011 dėl piliečių iniciatyvos (OL L 65, 2011, p. 1) 4 straipsnio 2 dalies b punktu.

10 Tačiau dėl kitų dviejų pasiūlymų, į kuriuos pasiūlyta EPI daro nuorodą, t. y. dėl ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies f ir g punktuose nurodytų pasiūlymų, Komisija minėto sprendimo 7–9 konstatuojamosiose dalyse daro išvadą, kad pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis, vadovaujantis Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktu.

Procesas ir šalių reikalavimai

11 2017 m. birželio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį Rumunijos ieškinį.

12 Atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną) Rumunija pagal SESV 278 ir 279 straipsnius pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių, siekdama, kad būtų sustabdytas ginčijamo sprendimo vykdymas. Šis prašymas buvo atmestas 2017 m. lapkričio 13 d. Nutartimi *Rumunija / Komisija* (T-391/17 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:805).

13 2017 m. rugsėjo 27 d. antrosios kolegijos pirmininko nutartimi Slovakijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Rumunijos reikalavimų. 2017 m. spalio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu raštu Slovakijos Respublika informavo Bendrąjį Teismą, kad atsisako įstoti į bylą, todėl 2017 m. lapkričio 16 d. Nutartimi *Rumunija / Komisija* (T-391/17, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:823) ji buvo išbraukta iš nagrinėjamos bylos kaip įstojusi į bylą šalis.

14 2017 m. lapkričio 15 d. antrosios kolegijos pirmininko nutartimi Vengrijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Vengrijos įstojimo į bylą paaiškinimas buvo pateiktas pasibaigus pirmininko nustatytam terminui, todėl jis nebuvo pridėtas prie bylos medžiagos.

15 2017 m. lapkričio 16 d. Nutartimi *Rumunija / Komisija* (T-391/17, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:831), apeliacine tvarka patvirtinta 2018 m. rugsėjo 5 d. Nutartimi *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Rumunija ir Komisija* (C-717/17 P(I), nepaskelbta Rink., EU:C:2018:691), komiteto prašymas leisti įstoti į bylą buvo atmestas.

16 Rumunija Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš Rumunijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Pirminės pastabos

18 Per teismo posėdį, atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, Komisija suabejojo ieškinio priimtinumu; ji nurodė, kad, pirma, ieškinys pareikštas pavėluotai ir, antra, ginčijamas sprendimas yra neskundžiamas.

19 Reikia priminti, kad Sąjungos teismas turi teisę konkrečiomis aplinkybėmis įvertinti, ar tinkamas teisingumo vykdymas pateisina ieškinio atmetimą iš esmės, prieš tai nepriėmęs sprendimo dėl atsakovo pateikto prieštaravimo dėl priimtinumo (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 26 d. Sprendimo *Taryba / Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51 ir 52 punktus; 2004 m. kovo 23 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-233/02, EU:C:2004:173, 26 punktą ir 2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Regione autonoma della Sardegna* / *Komisija*, T-171/02, EU:T:2005:219, 155 punktą).

20 Šios bylos aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad siekiant proceso ekonomiškumo pirmiausia reikia išnagrinėti Rumunijos nurodytus pagrindus, prieš tai nepriėmus sprendimo dėl ieškinio priimtinumo, nes ieškinys bet kuriuo atveju ir dėl toliau išdėstytų motyvų yra nepagrįstas.

Dėl esmės

21 Grįsdama savo ieškinį Rumunija remiasi dviem pagrindais, kurių pirmasis susijęs su ESS 5 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu, o antrasis – su SESV 296 straipsnio antros pastraipos pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su ESS 5 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu

22 Visų pirma Rumunija tvirtina, kad pasiūlytos EPI priede nurodytos informacijos ir išsamių priemonių analizė rodo, kad, nepaisant skelbiamų tikslų, EPI dėmesys iš tikrųjų sutelktas tik į tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių apsaugos pagerinimą, ir ji neturi jokio tiesioginio ryšio su kultūrų įvairove, kaip tai suprantama pagal ESS 3 straipsnį ir SESV 167 straipsnį, kurios stiprinimas daugiausia yra neatsiejama tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių apsaugos pagerinimo pasekmė.

23 Viena vertus, kiek tai susiję su kultūrų įvairovės stiprinimu pagal SESV 167 straipsnio 1 ir 4 dalis, Sąjunga turi kompetenciją remti, koordinuoti ir papildyti, o ne išimtinę ar pasidalijamąją kompetenciją su valstybėmis narėmis skatinti politiką, kurios vienintelis tikslas yra kultūrų įvairovė. Pagal SESV 167 straipsnio 4 dalį Sąjungos teisėkūros aktas negali būti susijęs tik su kultūrų įvairove, vis dėlto Sąjunga turėtų į ją atsižvelgti ir ją skatinti vykdydama savo politiką. Kita vertus, kalbant apie tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių apsaugą, reikia pasakyti, kad Sąjunga šioje srityje neturi aiškios teisėkūros kompetencijos – ši sritis ir toliau priklauso išimtinei valstybių narių kompetencijai, kaip būtent ir matyti iš ESS 2, 3, 7 ir 8 straipsnių, SESV 4 straipsnio 2 dalies ir šio sprendimo 2 punkte nurodyto Sprendimo C(2013) 5969 *final*.

24 Antra, Rumunija teigia, kad pasiūlytoje EPI nurodytos ir jos priede pateiktos konkrečios veiklos sritys turi būti nagrinėjamos objektyviai, atsižvelgiant į jų kontekstą, apibrėžtą remiantis pasiūlytos EPI dalyku ir tikslais. Nepakanka, kad siūlomi aktai būtų susiję su sritimi, kuri patenka į Sąjungos kompetencijos sritį. Atsižvelgiant į tai, kad pagal ESS 5 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą įgaliojimų

suteikimo principą Sąjunga naudojasi įgaliojimais tik siekdama Sutartyse nustatytų tikslų, taip pat būtina, kad nagrinėjami aktai, atsižvelgiant į jų turinį ir tikslus, galėtų prisidėti prie tikslų, nustatytų Sąjungos veiksmams atitinkamoje kompetencijos srityje, siekimo. Tačiau nė vienoje Sutarčių nuostatoje nenurodyta, kad politikos sričių, kuriose siekiama priimti Sąjungos aktus, tikslai apima kokią nors veiklą tautinių mažumų apsaugos srityje. Todėl, kadangi pasiūlyta EPI, atsižvelgiant į jos dalyką ir tikslus, akivaizdžiai nepatenka į Sąjungos kompetencijos sritį, jokia priemonė, kuri galėtų būti pasiūlyta siekiant nurodytų tikslų, negali būti laikoma priklausančia šiai kompetencijos sričiai.

25 Trečia, Rumunija tvirtina, kad nė viena iš priemonių, išvardytų papildomoje informacijoje, neviršija EPI dalyko ir jos siekiamų tikslų, nurodytų reikalaujamoje informacijoje, todėl individualus jų nagrinėjimas negalėtų lemti kitokios išvados dėl Sąjungos kompetencijos. Šiuo klausimu pažymėtina, kad dalinis pasiūlytos EPI registravimas šiuo atveju yra netinkamas, nes Komisija negali imtis veiksmų dėl EPI, siekdama įgyvendinti kitus tikslus nei tie, kuriuos nurodė organizatoriai, nepakenkdama jų autonomijai; ji taip pat negali nepagrįstai keisti nurodyto EPI dalyko.

26 Galiausiai, ketvirta, Rumunija teigia, kad, konkrečiai kalbant apie pasiūlytoje EPI nurodytas konkrečias sritis, kiek tai susiję, pirma, su pasiūlytomis priemonėmis dėl kalbų, švietimo ir kultūros, pasakytina, kad organizatoriai klaidingai grindžia pasiūlytos EPI 2 punkte nurodytus pasiūlymus dėl „kalbų“ SESV 167 straipsnio 5 dalies antra įtrauka ir SESV 165 straipsnio 4 dalies antra įtrauka, nes šiuose straipsniuose nėra jokios nuostatos dėl „kalbų“ ar „kalbinės politikos“. Be to, nė vienas iš SESV 165–167 straipsniais siekiamų tikslų, būtent kokybiško švietimo plėtojimas, pagalba prisidedant prie valstybių narių kultūrų klestėjimo, gerbiant jų nacionalinę ir regioninę įvairovę, ar Europos tautų kultūros ir istorijos geresnis pažinimas ir populiarinimas, nėra skirtas asmenims, priklausantiems tautinėms ar kalbinėms mažumoms. Todėl konkreti priemonė „švietimo“ ar „kultūros“ srityje, skirta šioms mažumoms priklausantiems asmenims remti, taip pat neturi teisinio pagrindo Sutartyse, o ESS 3 straipsniu šios situacijos ištaisyti negalima. Kompetenciją priimti priemones, susijusias su asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, kalbiniu tapatumu, turi valstybės narės, turint omenyje tai, kad šiomis aplinkybėmis taikytinas 1994 m. lapkričio 10 d. priimtos Europos Tarybos tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvencijos, kurios šalys yra kai kurios Sąjungos valstybės narės, 10 straipsnis.

27 Antra, kalbėdama apie regioninės politikos sritį, konkrečiai apie pasiūlymus, pagrįstus, viena vertus, SESV 177 ir 178 straipsniais, kuriais siekiama pakeisti nuostatas, susijusias su Sąjungos regioniniais fondais, ir, kita vertus, SESV 173 straipsnio 3 dalimi ir 182 straipsnio 1 dalimi, siekiant iš dalies pakeisti 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriama bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006/EB (OL L 347, 2013, p. 104), Rumunija teigia, kad, remiantis SESV 174 straipsniu, sanglaudos politikoje svarbus būtent įvairių regionų vystymosi kriterijus, o ne regionų nacionalinės, etninės, kultūrinės, religinės arba kalbinės ypatybės, juo labiau kad paprastai nėra jokio aiškaus ir pagrįsto ryšio tarp tam tikrų regionų etninio aspekto ir jų išsivystymo lygio. Remiantis SESV 177 straipsniu priimtas aktas negali nustatyti papildomų tikslų nei tie, kurie nurodyti SESV 174 straipsnyje. Tas pats pasakytina apie programą „Horizontas 2020“, atsižvelgiant į tai, kad SESV 173 straipsnyje („Pramonė“) ir SESV 179 straipsnyje („Moksliniai tyrimai ir technologijų plėtra bei kosmosas“) nurodytų konkrečių priemonių tikslai visiškai nesusiję su tautinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių apsauga. Rumunija priduria, kad atsižvelgiant į Sąjungos kompetencijos ribas nėra pagrindo priimti aktą, kuris, kaip nagrinėjamoje byloje, prieštarautų ESS 2 straipsnyje įtvirtintoms vertybėms, nes įtvirtintų netiesioginę etninę diskriminaciją ir keltų problemą, susijusią su ribų, pagal tarptautinę teisę nustatytų valstybei ginant kitos valstybės narės teritorijoje esančią savo tautinę mažumą, viršijimu.

28 Trečia, kalbėdama apie priemones, pasiūlytas dėl asmenų be pilietybės, siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į asmenis be pilietybės ir Sąjungos piliečius, Rumunija tvirtina, kad rėmimasis priklausymo tautinei mažumai kriterijumi tam, kad tam tikrai kategorijai, kaip antai asmenims be pilietybės, būtų suteiktas išimtinis statusas, neatitinka SESV 79 straipsnio 1 dalyje nustatytų tikslų. Kadangi pasiūlyta EPI tiesiog siūlo sudaryti asmenims be pilietybės palankesnes sąlygas, ši priemonė neatitinka pasiūlytos

EPI dalyko ir geriausiu atveju galėtų būti tik atskiros EPI dalykas. Pagal SESV V antraštinę dalį, į kurią įtrauktas SESV 79 straipsnis, asmenys be pilietybės prilyginami trečiųjų šalių piliečiams, kaip matyti iš SESV 67 straipsnio 2 dalies. Šiuo požiūriu Sutartys taip pat nesuteikia teisinio pagrindo priimti aktus, kuriais siekiama užtikrinti beveik vienodą požiūrį į asmenis be pilietybės ir Sąjungos piliečius.

29 Ketvirta, kiek tai susiję su pasiūlymu sukurti vieningą autorių teisių sistemą Sąjungoje, grindžiamą SESV 118 straipsniu, Rumunija pažymi, kad pasiūlymo tikslas yra palengvinti mažumoms priklausantiems asmenims naudojimąsi prekėmis ir paslaugomis jų gimtąja kalba, kuri dažnai yra kaimyninės šalies kalba, todėl minėtas pasiūlymas skiriasi nuo SESV 118 straipsnyje numatytų priemonių tikslo, taip pat kelia jau anksčiau nurodytą klausimą dėl valstybių įsitraukimo į kitoje valstybėje esančių tautinėms mažumoms priklausančių asmenų apsaugą. Remiantis tarptautiniu lygmeniu suformuluotomis rekomendacijomis šiais klausimais, valstybės lengvatinis režimas turi būti suteikiamas dvišaliu pagrindu, gavus kitos atitinkamos valstybės sutikimą ir apimti tik „švietimo ir kultūros sritis, jei siekiama teisėto tikslo skatinti kultūrinius ryšius ir jei [lengvatinis režimas] yra proporcingas šiam tikslui“. Galiausiai iš su Europos patentu susijusių sunkumų dėl kalbinio režimo galima spręsti apie sunkumus, susijusius su bendros intelektinės nuosavybės teisių sistemos sukūrimu visoje Europoje.

30 Penkta, kiek tai susiję su pasiūlymu iš dalies pakeisti Direktyvą 2010/13, Rumunija tvirtina, kad išimties suteikimas „regionams, kuriuose gyvena tautinės mažumos“, prieštarautų ESS 2 straipsnyje įtvirtintoms vertybėms, reikštų tiesioginę diskriminaciją laisvo paslaugų judėjimo srityje, kurią draudžia SESV 56 straipsnis, tai taip pat keltų šio sprendimo 29 punkte minėtą problemą, susijusią su valstybės įsitraukimu į asmenų, kitoje valstybėje priklausančių tautinėms mažumoms, apsaugą.

31 Galiausiai, šešta, kiek tai susiję su pasiūlymu, pagrįstu SESV 109 straipsniu ir 108 straipsnio 4 dalimi arba 107 straipsnio 3 dalies d punktu, kurie susiję su valstybės pagalba, Rumunija teigia, kad numatyta išimtis prieštarauja priemonių, kurių pagal tarptautinę teisę gali būti imamasi asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, naudai, tikslams; šios priemonės apima tik švietimo, kultūros, kalbų ir religijos sritis. Valstybės „tarpvalstybinės“ pagalbos teikimas pelno siekiantiems juridiniams asmenims, siekiant skatinti kaimyninės valstybės tautinėms mažumoms priklausančių asmenų teises, būtų nesuderinamas su tarptautinės teisės principais dėl valstybių įsitraukimo į asmenų, priklausančių kaimyninių valstybių narių teritorijoje esančioms tautinėms mažumoms, apsaugą, pakenktų konkurencijai ir lemtų diskriminaciją etninių kriterijų pagrindu tarp Sąjungos piliečių, todėl prieštarautų Sąjungos vertybėms.

32 Komisija, palaikoma Vengrijos, ginčija Rumunijos argumentus.

33 Pirmiausia reikia priminti, kad ESS 11 straipsnio 4 dalyje, kuri buvo įtraukta Lisabonos sutartimi, Sąjungos piliečiams suteikiama teisė tam tikromis sąlygomis imtis iniciatyvos raginti Komisiją, kad ši, neviršydama savo įgaliojimų, pateiktų atitinkamą siūlymą dėl tų klausimų, dėl kurių, kaip mano piliečiai, Sutartims įgyvendinti reikalingas Sąjungos teisės aktas (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 23 punktas).

34 EPI teisė, kaip ir, pavyzdžiui, teisė pateikti peticiją Parlamentui, laikytina priemone, skirta ESS 10 straipsnio 3 dalyje nustatytai piliečių teisei dalyvauti demokratiniame Sąjungos gyvenime užtikrinti, nes jie gali tiesiogiai kreiptis į Komisiją su raginimu, kad ši pateiktų pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto, kuriuo siekiama įgyvendinti Sutartis (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 24 punktas). Kaip nurodyta Reglamento Nr. 211/2011 1 konstatuojamojoje dalyje, šia teise siekiama sustiprinti Europos Sąjungos pilietybę ir pagerinti demokratinį Sąjungos veikimą (2017 m. vasario 3 d. Sprendimo *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija*, T-646/13, EU:T:2017:59, 18 punktas ir 2017 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Efler / Komisija*, T-754/14, EU:T:2017:323, 24 punktas).

35 Pagal SESV 24 straipsnio pirmą pastraipą nustatyta EPI pateikimo tvarka ir sąlygos buvo patikslintos Reglamente Nr. 211/2011. Jo 4 straipsnyje nustatytos pasiūlytos EPI registravimo Komisijoje sąlygos (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 25 punktas).

36 Kiek tai susiję su pasiūlytos EPI registravimo procedūra, Komisija pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnį turi išnagrinėti, ar toks pasiūlymas atitinka šio straipsnio 2 dalies b punkte nustatytas sąlygas; tame punkte numatyta, kad neturi būti taip, kad Komisija užregistruoja pasiūlytą EPI, nors ši „akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis“ (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 26 ir 45 punktas).

37 Kaip matyti iš jurisprudencijos, pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 1 ir 2 dalis turi būti atsižvelgiama į informaciją apie pasiūlytos EPI dalyką ir tikslus, kurią EPI organizatoriai privalo pateikti arba pateikia savanoriškai, pagal Reglamento Nr. 211/2011 II priedą (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 45 punktas ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 51 punktas).

38 Iš tiesų, Reglamento Nr. 211/2011 „II priede nurodyta informacija“, į kurią daroma nuoroda to paties reglamento 4 straipsniu, nėra tik minimali informacija, kuri pagal tą patį priedą turi būti pateikta registre. Reglamento Nr. 211/2011 II priede įtvirtinta teisė, suteikiama pasiūlytos EPI organizatoriams, pateikti papildomą informaciją ir netgi Sąjungos teisės akto projektą, reiškia, kad Komisija privalo tokią informaciją, kaip ir bet kurią kitą pagal minėtą priedą pateiktą informaciją, nagrinėti vadovaudamasi gero administravimo principu, apie kurį priminta Reglamento Nr. 211/2011 10 konstatuojamojoje dalyje ir kuris yra neatsiejamas nuo kompetentingos institucijos pareigos rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas bylai svarbias aplinkybes. Todėl, siekdama įvertinti, ar pasiūlyta EPI atitinka Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytas registravimo sąlygas, Komisija turi išnagrinėti papildomą informaciją (2017 m. vasario 3 d. Sprendimo *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija*, T-646/13, EU:T:2017:59, 30–32 punktai; šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 47, 48 ir 50 punktus ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 52–54 punktus).

39 Be to, atsižvelgiant į EPI siekiamus tikslus, nurodytus Reglamento Nr. 211/2011 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse, t. y. būtent skatinti piliečių dalyvavimą ir daryti Sąjungą prieinamesnę, reikia, kad Komisija, gavusi pasiūlytą EPI, šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytą registravimo sąlygą aiškintų ir taikytų taip, kad būtų užtikrintas lengvas EPI įgyvendinimas (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 49 punktas ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 53 ir 64 punktai).

40 Taigi tik tuo atveju, jei pasiūlyta EPI, atsižvelgiant į jos dalyką ir tikslus, nustatytus remiantis privalomai arba, jei reikia, papildomai pagal Reglamento Nr. 211/2011 II priedą organizatorių pateikta informacija, akivaizdžiai nepatektų į Komisijos įgaliojimus teikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis, Komisija turėtų teisę atsisakyti registruoti tokią pasiūlytą EPI pagal šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punktą (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 50 punktas ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 54 punktas).

41 Šiuo klausimu, kaip matyti iš Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkto, Komisija privalo atlikti pirmąjį turimos informacijos nagrinėjimą tam, kad įvertintų, ar nėra taip, kad siūloma EPI akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus, nes užregistravus pasiūlytą iniciatyvą yra numatyta ją nagrinėti išsamiau. Iš tikrųjų, šio reglamento 10 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta, kad Komisija, gavusi EPI, per tris mėnesius paskelbia pranešimą, kuriame pateikia savo teisines ir politines išvadas dėl EPI, nurodo, kokių veiksmų prireikus ketina imtis ir dėl kokių priežasčių tokių veiksmų imsis arba nesiims (2016 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Costantini / Komisija*, T-44/14, EU:T:2016:223, 17 punktas).

Taigi, sprendimas registruoti pasiūlytą EPI, lemiantis jos pirmąjį teisinį vertinimą, iš anksto nelemia Komisijos vertinimo, prireikus atliekamo pagal Reglamento Nr. 211/2011 10 straipsnio 1 dalies c punktą skelbiant pranešimą, kuriame įtvirtinamas galutinis šios institucijos sprendimas pateikti arba nepateikti pasiūlymo dėl teisės akto, reaguojant į EPI (šiuo klausimu žr. 2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *One of Us ir kt. / Komisija*, T-561/14, EU:T:2018:210, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 79 ir 117 punktus).

42 Kaip jau buvo nuspręsta, kai Komisija gauna prašymą registruoti pasiūlytą EPI, tuo metu ji neturi tikrinti, ar visos nurodytos faktinės aplinkybės yra įrodytos ir ar motyvai, kuriais grindžiama pasiūlyta iniciatyva ir siūlomos priemonės, yra pakankami. Siekdama įvertinti, ar laikytasi registravimo sąlygos, numatytos Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte, Komisija turi apsiriboti tyrimu, ar objektyviu požiūriu tokios priemonės, vertinamos abstrakčiai, galėtų būti priimtos remiantis Sutartimis, antraip būtų nepaisoma tikslo užtikrinti lengvą EPI įgyvendinimą (2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 62 ir 64 punktai).

43 Nagrinėjamoje byloje siekiant nustatyti, ar Komisija teisingai taikė Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytą sąlygą, reikia išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į pasiūlytą EPI ir pirmąjį Komisijos turimos informacijos nagrinėjimą, ši institucija, priešingai, nei teigia Rumunija, galėjo registracijos metu pagrįstai daryti išvadą, kad ši pasiūlyta iniciatyva, kiek ji susijusi su abstrakčiai vertinamais pasiūlymais dėl teisės aktų, kaip antai nurodytų ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje, nebuvo akivaizdžiai nepatenkanti į jos įgaliojimų, pagal kuriuos ši institucija gali teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo siekiant įgyvendinti Sutartis, sritį.

44 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal ESS 5 straipsnį Sąjungos įgaliojimų ribų nustatymas grindžiamas suteikimo principu ir kad pagal ESS 13 straipsnio 2 dalį kiekviena institucija veikia neviršydama Sutartyse jai suteiktų įgaliojimų (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 97 ir 98 punktus ir 2016 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Costantini / Komisija*, T-44/14, EU:T:2016:223, 16 punktą). Iš tiesų dėl EPI mechanizmo pagrindinio tikslo – demokratiško Sąjungos piliečių dalyvavimo – neturėtų būti pažeidžiamas suteiktų įgaliojimų principas, o Sąjungai leidžiama priimti teisės aktus srityje, kurioje jai nebuvo suteikta kompetencija (2016 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Costantini / Komisija*, T-44/14, EU:T:2016:223, 53 punktas).

45 Vadovaujantis suformuota jurisprudencija, Sąjungos teisės aktui priimti reikalingo teisinio pagrindo pasirinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teismo kontrolė ir prie kurių priskirtinas tokio teisės akto tikslas ir turinys (žr. 2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Kalbant apie ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų teisės aktų pasiūlymų, kuriuos Komisija raginama pateikti, dalyką ir tikslus, pasiūlytoje EPI nurodyta, kaip pažymėta ginčijamo sprendimo 2 ir 3 konstatuojamosiose dalyse, kad šiuo pasiūlymu siekiama priimti kelis teisės aktus turint tikslą užtikrinti asmenų, priklausančių tautinėms ir kalbinėms mažumoms, apsaugą ir sustiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje. Šie aktai turi apimti priemones dėl regioninių ir mažumų kalbų, švietimo ir kultūros, regioninės politikos, lygybės, masinės informacijos šaltinių turinio ir regionų valdžios institucijų teikiamos valstybės paramos. Pasiūlytos EPI priede konkrečiai nurodomi įvairūs teisės aktai, kurių pasiūlymus Komisija raginama pateikti.

47 Priešingai, nei teigia Rumunija, pasiūlyta EPI nesiekiama išimtinai užtikrinti, kad būtų paisoma asmenų, priklausančių tautinėms ir kalbinėms mažumoms, teisių, tačiau ja taip pat siekiama sustiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje, kaip matyti tiek iš šioje pasiūlytoje iniciatyvoje nurodytų dalyko ir tikslų, tiek iš to, kad atsižvelgiama į įvairius pasiūlymus dėl teisės aktų, kurie išvardyti ir aiškiai nurodyti pasiūlytos EPI priede, kuriuos organizatoriai prašo pateikti Parlamentui ir Tarybai.

48 Šiomis aplinkybėmis svarbu pabrėžti, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 37 punkte, Komisija, siekdama užregistruoti pasiūlytą EPI, privalo atsižvelgti į minėto pasiūlymo dalyką ir tikslus, nustatytus remiantis privalomai arba papildomai pagal Reglamento Nr. 211/2011 II priedą organizatorių pateikta informacija (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 45 punktas ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 51 ir 54 punktai).

49 Taikydama šią jurisprudenciją Komisija po 2017 m. vasario 3 d. Sprendimo *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija* (T-646/13, EU:T:2017:59), kuriuo buvo panaikintas šio sprendimo 2 punkte minimas Sprendimas *C (2013) 5969*, atliko naują pasiūlytos EPI analizę, remdamasi visa organizatorių pateikta informacija, visų pirma atsižvelgdama į pasiūlytos EPI priede nurodytus teisės aktus, ir padarė išvadą, kad tiek, kiek ši EPI susijusi su ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies a–e ir h–k punktuose nurodytais devyniais (iš vienuolikos) Komisijos teiktinais Sąjungos teisės aktų pasiūlymais, nėra taip, kad pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktą.

50 Kaip pažymėta šio sprendimo 47 punkte ir kaip teisingai pažymėjo Komisija, pasiūlytos EPI priede išvardyti teisės aktai, kurie, šios institucijos teigimu, patenka į jos įgaliojimus teikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis nagrinėjamose srityse, akivaizdžiai turi prisidėti prie bendro tikslo užtikrinti, kad būtų paisoma mažumoms priklausančių asmenų teisių, taip pat tiesiogiai prisidėti siekiant bendro tikslo gerbti ir skatinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje.

51 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, viena vertus, pagal ESS 2 straipsnį pagarba mažumų teisėms yra viena iš vertybių, kuriomis grindžiama Sąjunga, ir, kita vertus, ESS 3 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodyta, kad Sąjunga gerbia turtingą savo kultūrų ir kalbų įvairovę.

52 Dėl kultūrų įvairovės stiprinimo SESV 167 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad Sąjunga, imdamasi kokių nors veiksmų pagal kitas tos sutarties nuostatas, atsižvelgia į kultūros aspektus, visų pirma siekdama gerbti ir skatinti savo kultūrų įvairovę.

53 Priešingai, nei teigia Rumunija, iš to negalima daryti išvados, kad ginčijamu sprendimu Komisija pripažino Sąjungos bendrą teisėkūros kompetenciją asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, teisių apsaugos srityje, o tik tai, kad turi būti atsižvelgiama į pagarbą mažumų teisėms ir kultūrų ir kalbų įvairovės stiprinimą kaip į Sąjungos vertybes ir tikslus, Sąjungai imantis veiksmų pasiūlytoje EPI nurodytose srityse. Kaip šiuo klausimu nurodė pati Rumunija, viena vertus, ESS 3 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje pateikiamos bendrosios Sąjungos veiksmų gairės kitose srityse ir, kita vertus, ESS 2 straipsnyje numatyta pagarba mažumoms yra Sąjungos vertybių dalis, kurios Komisija privalo laikytis įgyvendindama savo įgaliojimus.

54 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad Rumunija nekvestionuoja Sąjungos kompetencijos priimti teisės aktus konkrečiose veiklos srityse, kurios numatytos ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies a–e ir h–k punktuose išvardytuose teisės aktuose (žr. šio sprendimo 7 punktą) ir paskelbtos ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje (žr. šio sprendimo 8 punktą) tam, kad būtų pasiekti nagrinėjamomis nuostatomis siekiami tikslai. Tačiau Rumunija mano, kad Sąjungos kompetencija šiose srityse negali leisti Komisijai pasiūlyti Parlamentui ir Tarybai priimti teisės aktus, kad būtų pasiekti pasiūlytoje EPI nurodyti tikslai, kurie yra pagrindiniai elementai, apibrėžiantys jos taikymo sritį, nes šie aktai nėra tinkami siekiant tikslų, nustatytų Sąjungos veiksmams atitinkamoje įgaliojimų srityje. Taip Komisija nukreiptų įgaliojimus, kuriuos Sąjunga turi tokiose srityse kaip kultūra, švietimas, regioninė politika ir valstybės pagalba, nuo tikslo, kurio įgyvendinimui tie įgaliojimai jai buvo pripažinti Sutartyse.

55 Su šia nuomone negalima sutikti.

56 Iš tiesų, nors Sąjungos kompetencijos srityse Komisija, siekdama įgyvendinti konkrečiai SESV nuostatomis siekiamus tikslus, turi teisę teikti pasiūlymus dėl teisės akto, kuriuose atsižvelgiama į pasiūlytos EPI dalyką ir tikslus, šiai institucijai iš esmės niekas neturi užkirsti kelio teikti pasiūlymus dėl konkrečių aktų, kurie, kaip nagrinėjamoje byloje, turi papildyti Sąjungos veiksmus jos kompetencijos srityse, siekiant užtikrinti ESS 2 straipsnyje nustatytų vertybių laikymąsi ir jos turtingą kultūrų ir kalbų įvairovę, numatytą ESS 3 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje.

57 Kadangi Rumunija šiomis aplinkybėmis tvirtina, kad Sąjungos kompetencijos įgyvendinimas ribojamas ESS 4 straipsnio 2 dalimi, pagal kurią Sąjunga gerbia valstybių narių nacionalinį savitumą, neatsiejamą nuo jų pagrindinių politinių ir konstitucinių struktūrų, pakanka pažymėti, kad ji nepagrindė šio teiginio ir neįrodė, kad minėta nuostata neišvengiamai draudžia imtis tokių priemonių, kaip nurodytos ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje, vertinamų abstrakčiai, nes jomis siekiama Sąjungos kompetencijos srityse užtikrinti, kad ji laikytųsi vertybių, kuriomis ji grindžiama, pavyzdžiui, pagarbos mažumoms priklausančių asmenų teisėms, ir siekti įgyvendinti ESS 3 straipsnyje nurodytus tikslus, tarp kurių yra pagarba turtingai Sąjungos kultūrų ir kalbų įvairovei, įgyvendinimo.

58 Tiek, kiek Rumunija tvirtina, kad iš dalies užregistravusi pasiūlytą EPI Komisija gali pažeisti organizatorių savarankiškumą ir nepagrįstai pakeisti pasiūlytos EPI dalyką, pakanka konstatuoti, kad minėtos pasiūlytos iniciatyvos 8 punkte „Apsaugos sąlyga“ organizatoriai išreiškė pageidavimą, kad kiekvienas iš vienuolikos pasiūlymų būtų nagrinėjamas atskirai ir kad, jei vienas iš pasiūlymų būtų pripažintas nepriimtinu, tai neturėtų daryti poveikio kitiems pasiūlymams. Todėl dalinis pasiūlytos EPI įregistravimas, kuris neabejotinai nekenkia organizatorių savarankiškumui ir negali pakeisti pasiūlytos iniciatyvos dalyko, atitinka pageidavimą, kurį organizatoriai formaliai išreiškė pasiūlytoje EPI tam atvejui, jei Komisija nuspręstų, kad tam tikros nagrinėjamos priemonės akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimų sritį.

59 Galiausiai reikia atmesti ir Rumunijos argumentus, kad įvairūs nagrinėjamų teisės aktų pasiūlymai niekaip negali padėti pasiekti tikslų, nustatytų Sąjungos veiksmams atitinkamoje kompetencijos srityje.

60 Pirma, dėl priemonių, susijusių su „kalba“, „švietimu“ ir „kultūra“, kurios numatytos pasiūlytos EPI 2 punkte ir kurių priėmimo teisiniu pagrindu organizatoriai siūlo laikyti SESV 167 straipsnio 5 dalies pirmą įtrauką ir 165 straipsnio 4 dalies pirmą įtrauką, Komisija pagrįstai nurodo, kad sąvoka „kultūra“ sudaro SESV XIII antraštinės dalies pavadinimą; šioje antraštinėje dalyje įtvirtintas SESV 167 straipsnis, kurio 4 dalyje daroma nuoroda į pagarbą kultūrų ir kalbų įvairovei, o ESS 3 straipsnyje ši pagarba nurodyta kaip Sąjungos tikslas. Sąvoka „švietimas“ įtraukta į SESV XII antraštinės dalies, kurioje įtvirtintas SESV 165 straipsnis, pavadinimą; ši sąvoka apima elementus, susijusius su Sąjungos kalbų įvairove, kuri taip pat yra konkretus tikslas, numatytas 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1288/2013, kuriuo sukuriama Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus+“ ir kuriuo panaikinami sprendimai Nr. 1719/2006/EB, Nr. 1720/2006/EB ir Nr. 1298/2008/EB (OL L 347, 2013, p. 50), 5 straipsnio 1 dalies e punkte. Šis reglamentas priimtas remiantis SESV 165 straipsnio 4 dalimi, kaip ir pasiūlytoje EPI minimi aktai, susiję su „kalba“.

61 Be to, pagal SESV 167 straipsnio 5 dalies antrą įtrauką Taryba gali priimti rekomendacijas, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kad padėtų siekti minėtame straipsnyje nurodytų tikslų, todėl akto pasiūlymas dėl „Tarybos rekomendacijos „dėl kultūrų ir kalbų įvairovės Sąjungoje apsaugos ir skatinimo““, vertinamas abstrakčiai, negali būti laikomas akivaizdžiai viršijančiu Komisijos įgaliojimus, pagal kuriuos ši institucija gali pateikti teisės akto pasiūlymą, siekdama šios nuostatos įgyvendinimo.

62 Galiausiai, kaip pažymėta šio sprendimo 56 punkte, tai, kad tarp SESV 165–167 straipsnių konkrečių tikslų nėra minima pagarba asmenims, priklausantiems tautinėms ir kalbinėms mažumoms, netrukdo Sąjungai pagal šių nuostatų pagrindu turimą kompetenciją priimti priemones, kuriomis atsižvelgiama į tokį tikslą.

63 Antra, dėl priemonių, susijusių su „regionine politika“, kurios nurodytos pasiūlytos EPI 3.1 ir 3.2 punktuose, konkrečiai, dėl SESV 177 ir 178 straipsniais pagrįstų pasiūlymų, susijusių su regioniniais fondais, taip pat dėl SESV 173 straipsnio 3 dalimi ir 182 straipsnio 1 dalimi pagrįstų pasiūlymų, susijusių su Reglamento Nr. 1291/2013 dėl programos „Horizontas 2020“ pakeitimu, pažymėtina, kad šiomis priemonėmis taip pat siekiama ne išplėsti Sąjungos kompetencijos sritį, bet pasinaudoti turima kompetencija finansuoti programas. Pavyzdžiui, kalbant apie regioninius fondus, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalies ketvirtoje įtraukoje nurodomas „reglamentas, kuriuo pritaikomos struktūrinių fondų užduotims, prioritetiniams tikslams ir organizacijai taikomos bendrosios taisyklės, kad būtų atsižvelgiama į mažumų apsaugą ir skatinama kultūrų ir kalbų įvairovė, jei finansuotinais veiksmais stiprinama Sąjungos ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda“. Kiek tai susiję su programa „Horizontas 2020“, kaip teisingai nurodė Komisija, galimas Reglamento Nr. 1291/2013 pakeitimas yra skirtas tam, kad būtų galima pagerinti papildomos naudos, kurią tautinės mažumos ir kultūrų ir kalbų įvairovė galėtų suteikti Sąjungos regionų socialiniam ir ekonominiam vystymuisi, tyrimus.

64 Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 56 punkte, priešingai, nei teigia Rumunija, tai, kad tarp SESV 173, 177, 178 ir 182 straipsnių konkrečių tikslų nėra minima pagarba asmenims, priklausantiems tautinėms ir kalbinėms mažumoms, netrukdo Sąjungai pagal šių nuostatų pagrindu turimą kompetenciją priimti priemones, kuriomis atsižvelgiama į tokį tikslą.

65 Dėl Rumunijos kaltinimo, susijusio su tariamu pagal tarptautinę teisę nustatytų valstybės dalyvavimo, ginant jos tautinę mažumą kitos valstybės teritorijoje, ribų viršijimu, Komisija taip pat teisingai pažymi, kad EPI pasiūlytų teisės aktų suderinamumo su tokiomis normomis vertinimas neturi įtakos Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte numatytos registravimo sąlygos nagrinėjimui.

66 Trečia, dėl priemonių, pasiūlytų dėl „asmenų be pilietybės“, siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į juos ir Sąjungos piliečius, kurios nurodytos pasiūlytos EPI 5.2 punkte ir kurių priėmimo pagrindu organizatoriai siūlo laikyti SESV 79 straipsnio 2 dalį, Komisija teisingai pažymėjo, kad Sąjungos lygmeniu buvo priimti keli teisės aktai, taikomi asmenims be pilietybės, pavyzdžiui, 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/51/ES, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 2003/109/EB, siekiant išplėsti jos taikymo sritį asmenims, kuriems suteikta tarptautinė apsauga (OL L 132, 2011, p. 1), įskaitant vienodą požiūrį į asmenis be pilietybės ir Sąjungos piliečius. Ragindama Komisiją pateikti teisės aktų, „susijusių su asmenimis be pilietybės, siekiant suderinti ilgalaikių asmenų be pilietybės ir jų šeimų teises su Sąjungos piliečių teisėmis“, pakeitimus, pasiūlytą EPI, vertinamą abstrakčiai, buvo galima laikyti akivaizdžiai neribojančia Komisijos įgaliojimų, kurių pagrindu ji gali teikti pasiūlymus dėl Sąjungos teisės aktų siekiant įgyvendinti Sutartis.

67 Ketvirta, dėl pasiūlytos EPI 6.1 punkte nurodyto pasiūlymo remiantis SESV 118 straipsniu sukurti „vieningą autorių teisę“, kuri sudarytų galimybę laikyti visą Sąjungą vidaus rinka autorių teisių srityje, pažymėtina, kad šioje nuostatoje numatyta, jog Sąjunga turi kompetenciją nustatyti priemones, susijusias su Europos intelektinės nuosavybės teisių kūrimu, siekiant užtikrinti vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą Sąjungoje.

68 Kaip pažymėta šio sprendimo 56 punkte, tai, kad SESV 118 straipsnyje tarp konkrečių tikslų nėra minima pagarba asmenims, priklausantiems tautinėms ir kalbinėms mažumoms, netrukdo Sąjungai pagal šių nuostatų pagrindu turimą kompetenciją priimti priemones, kurias taikant atsižvelgiama į tokį tikslą.

69 Dėl Rumunijos kaltinimo, susijusio su tuo, kad viršijamos pagal tarptautinę teisę nustatytos valstybės dalyvavimo ginant jos tautinę mažumą kitos valstybės teritorijoje, ribos, reikia pakartoti, kad klausimas dėl EPI pasiūlytų teisės aktų suderinamumo su tokiomis normomis neturi įtakos Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte numatytos registravimo sąlygos nagrinėjimui.

70 Penkta, dėl pasiūlymo iš dalies pakeisti Direktyvą 2010/13, susijusią su „audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis“, pagal SESV 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį, kuris nurodytas pasiūlytos EPI 6.2 punkte ir kuriuo siekiama užtikrinti laisvą paslaugų teikimą ir audiovizualinio turinio gavimą regionuose, kuriuose gyvena tautinės mažumos, taip pat reikia pažymėti, kad niekas nedraudžia Komisijai siūlyti minėtos direktyvos pakeitimo, kuriuo atsižvelgiama į susirūpinimą dėl pagalbos asmenims, priklausantiems tautinėms ir kalbinėms mažumoms, o Rumunijos argumentai, kurie yra grindžiami, viena vertus, tariamu SESV 56 straipsnio ir ESS 2 straipsnio pažeidimu ir, kita vertus, pagal tarptautinę teisę nustatytų valstybės dalyvavimo ginant jos tautinę mažumą kitos valstybės teritorijoje, ribų viršijimu, yra netinkami Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos registravimo sąlygos vertinimo stadijoje. Kiek šis kaltinimas konkrečiai susijęs su ESS 2 straipsnio pažeidimu, jis galėtų būti nagrinėjamas pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies d punkte nustatytą sąlygą, kuri draudžia Komisijai įregistruoti pasiūlytas EPI, kurios akivaizdžiai prieštarauja Sąjungos vertybėms, išdėstytoms ESS 2 straipsnyje, tačiau ši nuostata nėra numatyta šiame pagrinde.

71 Šešta, dėl pasiūlymo, susijusio su „išimtimi tautinių mažumų ir jų kultūros rėmimo projektams“, grindžiamo SESV 107 straipsnio 3 dalies e punktu ir nurodyto pasiūlytos EPI 7 punkte, Komisija teisingai priminė, kad, remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktu, pagalba, skirta kultūrai skatinti ir paveldui išsaugoti, galėtų būti laikoma suderinama su vidaus rinka, Komisijai atlikus analizę, jeigu ji nekeičia prekybos ir konkurencijos Sąjungoje sąlygų taip, kad tai prieštarautų bendram interesui. Tiek, kiek Rumunija teigia, kad minėtas pasiūlymas gali lemti diskriminaciją etninių kriterijų pagrindu, kliudyti konkurencijai ir prieštarauti valstybei nustatytoms riboms jai ginant jos tautines mažumas kitos valstybės narės teritorijoje, reikia daryti nuorodą į pirmiau išdėstytus svarstymus, kad šie argumentai neturi įtakos Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos registravimo sąlygos vertinimui, o Rumunija šiame ieškinio pagrinde nenurodė šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies d punkto pažeidimo.

72 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Rumunija klaidingai tvirtina, jog Komisija padarė vertinimo klaidą ir pažeidė SESV 5 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktą, nes pasiūlytos EPI registracijos etape ir dar neatlikusi išsamesnio vertinimo pagal Reglamento Nr. 211/2011 10 straipsnį, padarė išvadą, kad, vertinant objektyviai, pasiūlymai dėl teisės aktų, kaip antai nurodyti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje ir vertinami abstrakčiai, nebuvo „akivaizdžiai nepatenkantys“ į Komisijos įgaliojimų teikti pasiūlymą dėl akto siekiant įgyvendinti Sutartis sritį.

73 Taigi ieškinio pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su SESV 296 straipsnio antros pastraipos pažeidimu

74 Rumunija tvirtina, kad SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga motyvuoti nėra išsamiai reglamentuota Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje. Ši pareiga yra esminis procedūrinis reikalavimas, susijęs su jos, kaip privilegijuotos ieškovės, teisės į gynybą paisymu ir padedantis siekti bendresnio tikslo užtikrinti, kad Sąjungos teismas galėtų vykdyti teisėtumo kontrolę, įgyvendinimo. Motyvavimas turėtų atitikti konkretaus teisės akto pobūdį ir aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti tą teisės aktą priėmusios institucijos argumentus. Be to, pagal jurisprudenciją, kai sprendimas labai nukrypsta nuo ankstesnių sprendimų, kaip yra šioje byloje, kai padarytas esminis pakeitimas, palyginti su šio sprendimo 2 punkte nurodytu Sprendimu C (2013) 5969 *final*, Sąjungos institucija turėtų aiškiai išplėtoti savo argumentus. Pareiga motyvuoti yra dar svarbesnė pasiūlytos EPI registravimo atveju, nes Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtinta sąlyga siekiama užtikrinti pagrindinio kompetencijos suteikimo principo laikymąsi. Galiausiai, kadangi Komisija turi plačią diskreciją, kiek tai susiję su klausimu, ar pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus teikti pasiūlymą dėl teisės

akto, pareigos motyvuoti laikymasis turi esminę reikšmę, kad būtų galima patikrinti, ar nebuvo padaryta vertinimo klaida ir ar surinkti faktiniai ir teisiniai įrodymai, nuo kurių priklauso jos diskrecijos įgyvendinimas.

75 Rumunijos teigimu, ginčijamo sprendimo 2 ir 3 konstatuojamosiose dalyse minimi pasiūlytos EPI dalykas ir tikslai, bet nenurodomos priežastys, dėl kurių Komisija turi kompetenciją siūlyti teisės aktus, kurie susiję su šiuo dalyku ir kuriais būtų siekiama nustatytų apsaugos tikslų. Ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje Komisija tik išvardijo devynis įregistruotus pasiūlymus dėl aktų. Nors ginčijamo sprendimo konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad pasiūlymai dėl teisės aktų, pateikti taikant Sąjungos įgaliojimams priklausančias politikos sritis ir bendrai apibūdinti ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje, yra priimtini, rezoliucinėje dalyje ji leido rinkti parašus dėl pasiūlymų dėl teisės aktų, kurie neabejotinai patenka į Komisijos bendros kompetencijos sritį, tačiau kuriais būtų ginamos tautinės ir kalbinės mažumos ir skatinama kultūrų ir kalbų įvairovė. Be to, ginčijamame sprendime nėra jokios nuorodos į Sąjungos vertybes ir tikslus, nurodytus ESS 2 ir 3 straipsniuose.

76 Be to, nors ginčijamo sprendimo 2 ir 3 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodo EPI tikslus ir referencinę sritį (tai asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, apsauga ir kultūrų ir kalbų įvairovė), ji nepateikia jokių patikslinimų, iš kurių būtų matyti, kad ji neturi kompetencijos šiose srityse, konkrečiai kalbant, asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, apsaugos srityje, kaip ji tai padarė, pavyzdžiui, nurodydama motyvus atmesti kitus du pasiūlymus kaip nepriimtinus. Tokie akivaizdžiai nepakanki motyvai gali užkirsti kelią, viena vertus, suinteresuotosioms šalims žinoti pasiūlytos EPI įregistravimo priežastis ir atitinkamai reaguoti ir, kita vertus, Bendrajam Teismui vykdyti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę.

77 Be to, ginčijamas sprendimas suformuluotas bendrai ir stereotipiškai, jame nenurodomi motyvai, kuriais remdamasi Komisija padarė išvadą, kad buvo galima iš dalies registruoti pasiūlytą EPI, nors Sprendime C (2013) 5969 *final* ji laikėsi visiškai priešingo požiūrio.

78 Komisija, palaikoma Vengrijos, ginčija Rumunijos argumentus.

79 Reikia priminti, kad SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga motyvuoti teisės aktus taikoma visiems aktams, kurie gali tapti ieškinio dėl panaikinimo dalyku (2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-370/07, EU:C:2009:590, 42 punktas). Darytina išvada, kad, nepaisant aplinkybės, jog Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta Komisijos pareiga organizatoriams pranešti apie savo sprendimo priežastis tik tuo atveju, jei ji atsisako registruoti pasiūlytą EPI, ginčijamam sprendimui taikoma pareiga motyvuoti, net jeigu ji patvirtina Komisijos sprendimą registruoti pasiūlytą EPI, kiek ji susijusi su devyniais iš vienuolikos pasiūlymų dėl teisės aktų, nurodytų šios iniciatyvos priede.

80 Pagal suformuotą jurisprudenciją, susijusią su SESV 296 straipsniu, teisės aktų motyvavimas turi atitikti konkretaus teisės akto pobūdį ir aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti tą teisės aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotosios šalys galėtų susipažinti su priimtos priemonės pagrindimu, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti kontrolę (žr. 2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

81 Iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į nagrinėjamą atvejį. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į šio akto formuluotę, bet ir į kontekstą ir visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr. 2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

82 Be to, būtina atskirti pareigą motyvuoti, kaip esminį procedūrinį reikalavimą, nuo motyvų pagrįstumo kontrolės, kuri priskirtina prie teisės akto teisėtumo iš esmės kontrolės ir kuri reiškia, kad teismas privalo patikrinti, ar motyvai, kuriais grindžiamas teisės aktas, nėra klaidingi (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 66–68 punktus).

83 Pasak Rumunijos, vadovaujantis jurisprudencija (šiuo klausimu žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 punktą ir 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Angelidis / Parlamentas*, T-113/05, EU:T:2007:386, 61 punktą), pareigos motyvuoti laikymasis yra dar svarbesnis tais atvejais, jei Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, kaip yra šioje byloje. Iš tikrųjų tik taip Sąjungos teismas galėtų patikrinti, ar įvykdytos faktinės ir teisinės sąlygos, nuo kurių priklauso diskrecijos įgyvendinimas.

84 Tačiau, priešingai, nei teigia Rumunija, Komisija neturi plačios diskrecijos registruoti pasiūlytos EPI, nes Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad minėta institucija „registruoja" tokį pasiūlymą, jei yra įvykdytos šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nustatytos sąlygos, t. y. jei nėra taip, kad pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis. Priešingai, jei atlikus pirmąją analizę akivaizdu, kad pastaroji sąlyga neįvykdyta, Komisija „atsisako" registruoti pasiūlytą EPI, kaip tai nurodyta Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje.

85 Komisija juo labiau neturi tokios diskrecijos, nes, kaip jau buvo nuspręsta, atsižvelgiant į EPI siekiamus tikslus, nurodytus Reglamento Nr. 211/2011 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse, t. y. būtent skatinti piliečių dalyvavimą ir padaryti Sąjungą prieinamesnę, Komisija, gavusi pasiūlytą EPI, šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytą registravimo sąlygą turėtų aiškinti ir taikyti taip, kad būtų užtikrintas lengvas EPI įgyvendinimas (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 49 punktas ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 53 ir 64 punktai).

86 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo konstatuojamosiose dalyse išdėstyta informacija, lėmusi jo priėmimą, ir Rumunija galėjo išnagrinėti motyvus, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, kaip patvirtina visi šiam ieškiniui pagrįsti jos pateikti argumentai.

87 Pavyzdžiui, ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje Komisija aiškiai nurodė, kad pasiūlyta EPI tiek, kiek ji susijusi su minėto sprendimo 4 konstatuojamosios dalies a–e ir h–k punktuose numatytais jos teiktinais pasiūlymais dėl Sąjungos teisės aktų, siekiant įgyvendinti Sutartis, nebuvo akivaizdžiai nepatenkanti į jos įgaliojimus teikti pasiūlymą dėl teisės akto. Minėta išvada kyla iš ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje pateikto ir šio sprendimo 8 punkte pakartoto teiginio apie sritis, kuriose gali būti priimti Sąjungos teisės aktai, kuriais siekiama įgyvendinti Sutartis.

88 Negali būti laikoma prieštaraujančia pareigai motyvuoti aplinkybė, kad pasiūlytos EPI registravimo etape, kuris apima jos pirmąjį teisinį vertinimą ir nelemia Komisijos vertinimo, prireikus atliekamo pagal Reglamento Nr. 211/2011 10 straipsnio 1 dalies c punktą skelbiamame pranešime (2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *One of Us ir kt. / Komisija*, T-561/14, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2018:210, 117 punktas), ši institucija tik bendrai, kaip ji tai padarė ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje, nustato sritis, kuriose gali būti priimti Sąjungos teisės aktai ir kurios atitinka sritis, kuriose EPI organizatoriai prašo pateikti teisės aktų pasiūlymus, ir iš to padaro išvadą, kad nėra taip, jog pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimų sritį, ir nenurodo, kad pasiūlytoje EPI numatytos priemonės yra skirtos tam, kad būtų pagerinta asmenų, priklausančių tautinėms ir kalbinėms mažumoms, apsauga ir stiprinama Sąjungos kultūrų ir kalbų įvairovė.

89 Tiek, kiek Rumunija teigia, kad šiomis aplinkybėmis Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes pakeitė poziciją, palyginti su ta, kuri buvo išreikšta šio sprendimo 2 punkte minėtame Sprendime C (2013) 5969, nepaaiškinusi tokio pakeitimo priežasčių, viena vertus, reikia pažymėti, kad

iš ginčijamo sprendimo motyvų aiškiai matyti, jog, priešingai nei Sprendimo C (2013) 5969 atveju, Komisija, siekdama iš dalies registruoti pasiūlytą EPI, remdamasi Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudencija, atsižvelgė į organizatorių pateiktą papildomą informaciją lygiai taip pat, kaip ir į privalomą pateikti informaciją, tam, kad patikrintų, ar buvo įvykdyta Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta sąlyga. Be to, Komisija jau Sprendime C (2013) 5969 leido suprasti, kad tam tikri teisės aktų pasiūlymai, įtraukti į pasiūlytos EPI priedą, vertinami atskirai, galėtų patekti į jos įgaliojimų teikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto, siekiant įgyvendinti Sutartis, sritį.

90 Kita vertus, kiek tai susiję su Komisijos sprendimu pritarti daliniam pasiūlytos EPI registravimui, kurį Rumunija taip pat kritikuoja dėl to, kad ginčijamame sprendime nepateikta jo motyvų, Komisija Bendrajame Teisme teigė, kad nuo to laiko, kai buvo priimtas šio sprendimo 2 punkte minėtas Sprendimas C (2013) 5969, jos pozicija pasikeitė ir nuo šiol ji laikosi nuomonės, kad tokia registracija galėjo paskatinti piliečius dalyvauti demokratiniame gyvenime ir padaryti Sąjungą prieinamesnę.

91 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, viena vertus, ginčijamo sprendimo 10 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog EPI siekiama pagerinti demokratinį Sąjungos veikimą, kiekvienam piliečiui suteikiant galimybę dalyvauti demokratiniame Sąjungos gyvenime, ir, kita vertus, pagal minėto sprendimo 11 konstatuojamąją dalį šiuo tikslu, siekiant skatinti piliečių dalyvavimą ir padaryti Sąjungą prieinamesnę, procedūros ir sąlygos, kurių reikalaujama EPI, turėtų būti aiškios, paprastos, lengvai taikomos ir proporcingos EPI pobūdžiui; vėliau Komisija ginčijamo sprendimo 12 konstatuojamojoje dalyje nenusprendė, kad pasiūlytą EPI reikia registruoti iš dalies.

92 Todėl nors SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas iš esmės nereiškia, kad sprendimo autorius turi nurodyti priežastis, dėl kurių jis rėmėsi konkrečiu atitinkamos teisės normos išaiškinimu, ir nors pakanka, kad ši institucija nurodytų faktus ir teisinius argumentus, turinčius esminę reikšmę sprendimo turiniui, reikia pripažinti, kad ginčijamame sprendime bet kuriuo atveju pateikta pakankamai motyvų, kuriais grindžiamas dalinis pasiūlytos EPI registravimas.

93 Be to, tiek, kiek Rumunija kaltina Komisiją ginčijamame sprendime nenurodžius ESS 2 ir 3 straipsnių, nes, šios valstybės narės teigimu, šios nuostatos savaime nenumato Sąjungos teisėkūros kompetencijos, pakanka konstatuoti, kad pastaroji išvada kyla iš bendro ginčijamo sprendimo konteksto, visų pirma iš šio sprendimo 2 punkte nurodyto Sprendimo C (2013) 5969, kuriuo remiantis buvo priimtas ginčijamas sprendimas ir kurio 8 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kiek tai susiję su priemonėmis, kurias buvo atsisakyta registruoti ir kurios nėra šio ieškinio dalykas, kad vien ESS 3 straipsnio 3 dalis nėra kokių nors institucijų veiksmų teisinis pagrindas.

94 Todėl ieškinio antrąjį pagrindą, taigi ir visą ieškinį, reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

95 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Rumunija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

96 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Vengrija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Rumunija padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

3. **Vengrija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Prek Buttigieg Costeira

Paskelbta 2019 m. rugsėjo 24 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.